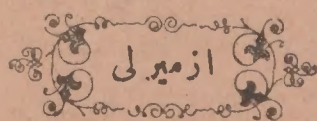

ԽԳՄԻՐՆԻ

ՊԱՏԿԵՐԱԶԱՐԴ

ՃԱԲԱԹԱԹԵՐԹ

اداره خاھ — ازمیرده چقور خاھنده نومبر ۰۴

ՊԱՅՄԱՆՆԵՐ

Իզմիրի համար	(52 թիւ)	25 Ղրշ.	մէճ.	20 էն
» »	(23 »)	13 »	»	20 էն
Փաւառներու համար	(52 »)	32 »	»	20 էն
» »	(26 »)	16 »	»	20 էն
Արտասահմանի համար	(52 »)	10	Ֆրանք	
ԿԱՆԽԻԿ				

20 ՓԱՐԱ

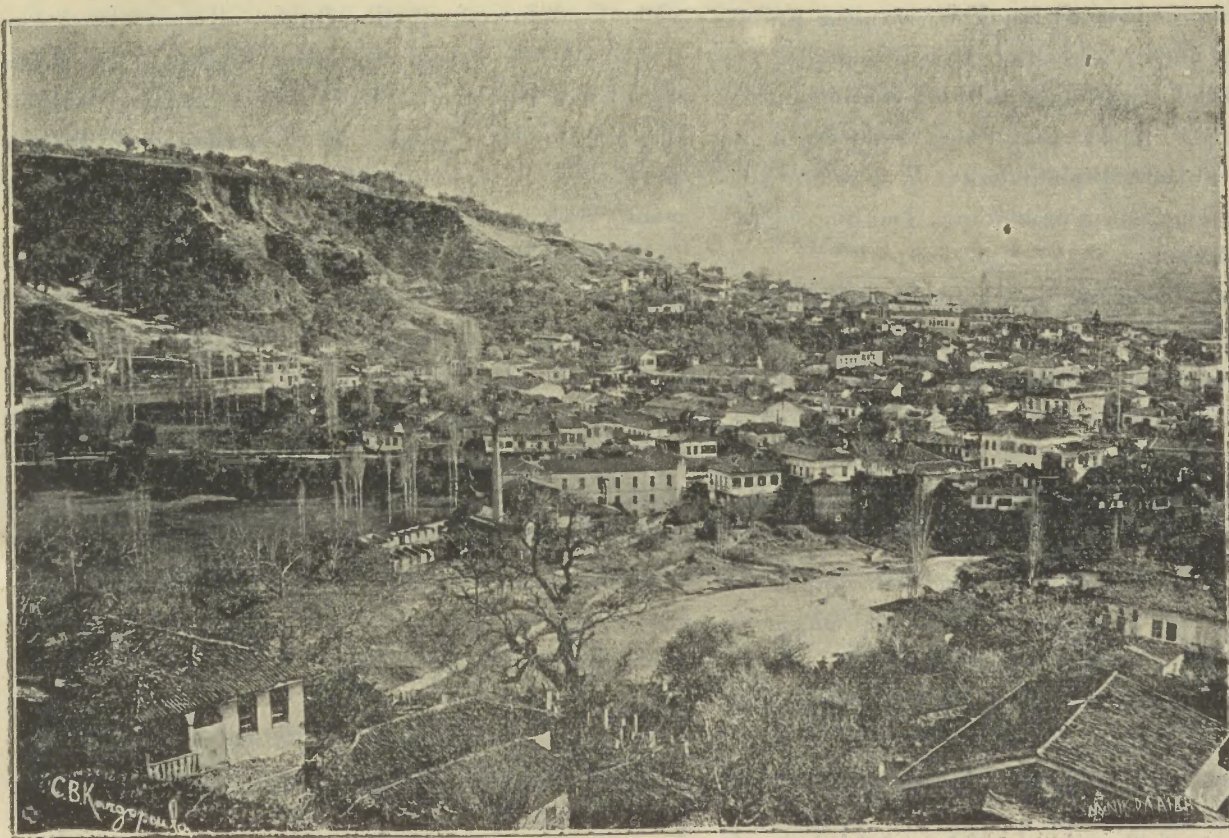
ՏԵՐ ԵՒ ՏՐՕՐԷՆ
ՅԱՆՈՐ 3. ՇԷՎԷԼԵԱՆ

ԳՐԱԾԱԽԵՐԱՆՏՈՒ
ՅՇԻՆ, ԵՍԱՅԵԱՆ
(ՓԵՏՏԻՐԵՆ)

ԽԱՂԱԽՈՂԻ

ԽԱՐԲԱԳՐԱՏՈՒՆ
Չգուր Խան, Թիւ 54
ԻԶՄԻՐ
Չեռադիրնեքը և
չեն արուիր:

ՏԵՍԱՐԱՆ

ԱՅՏՈՆԻ ՅՈՒՆԱՅ ԹԱՂԸ

ԱՐԴԵՐ ԲՆՈՒԹԻՒՆՆ ԱԼ . . .

Հուրեն, սուրեն եւ մարդիային եղեւնագործ ձեռ-
քէն վերջ, ահա բնութիւնն ալ կուգայ իր կարգին
չրացնել անոնց թողուցած պակասը. . . :

Առանձն ողորում, ամբողջ ջուրի մէջ մնա-
ցած . . . : Ահա չուրք, ջանքահարող չուրք որ կուգայ
Կիլիկիայէն, Արիւն-Արցունքի հովիտէն:

Ամենէն քար սիրտերն անգամ խշխշացնող այս բ-
ոյր չէ՞ մի որ կուգայ ջանքի վերջին հարուածը առջ,

ցաւերէ ու տառապանքներէ խռոչացած այն ան-
կիւնին, որ սիրտ կը կոչուի:

Այո, մեր սիրտերը, նոյն իսկ համայն քաղաքա-
կրթեաց աշխարհին սիրտը, բաւականէն առելի չացած,
տառապած էր այդ դժբաղդ նահանգին համար: Այս
վերջին ապամնչ հարուածը տեղ չ'ունի մեր սիրտե-
րուն մէջ, ո՞ր պարիակենք, թիմենք այդքան ցաւ
ու վիշտ, առաջինը արդէն դուրս պոսթկացնելու
առիճան չեցուցած էր մեզ, կարելի չէ՞ր արդեօք որ
նախախնամութիւնը այս վերջին կոտորածքէն խնա-
յէր մեզ. . . :

Այո, գրեւտ, կարբադրեւտ, որոշում է եւ չէր որ

Ատանացիք, դառնութեան բաժակը ցմրուր քամեն։
Եւ ահա ինչ որ պատահեցաւ։

Եղեռնագործ, վատ ձեռքերու, պակաս թողութեան, կրակը հրդեհը ամբողջացուց եւ կրակին պակաս թողութեան ալ չուրջ, ողորդուի։

Արդեօք բնութիւնը ի՞նչ կուգէր այդ տարաբաղդ քաղաքէն, բնութիւնը ինչո՞ւ քէն, ինչո՞ւ վրէժ պահած էր անոր։

Արդեօք բնութիւնը ալ օգնել կուգէր վայրենի, վայրագ ձեռքերու աւերումի գործին, արդեօք բնութիւնը ալ իր կարգին կուգէր թու՛մբ կանգնել քաղաքակրթութեան, մարդասիրութեան տարածումին, համայնացումին։ Միթէ բնութեան տարրերն ալ կուգէին ինն բեժիմի վերականգնումը տեսնել։ Տեսնել մարդկային արեան գետակները, Համիտի եղեռնագործութիւնները։

Արդեօք բնութիւնը ալ իր մէջ քանդումի կործանումի բնագոյն ունէր։

Ու երբ կը տեսնենք բնութեան տարրերը այսպէս միացած եղեռնագործ, դահին ձեռքերու, արիւնաբոյր դաստակներու հետ, եւ կը տեսնենք թէ՛ անոնք վատ, ստորին բնագոյն մը, չեն քաղաք մը կ'աւերեն ամբողջ ընտանիքներ տակնու վրայ կ'ընեն, մայրը աղջիկին, եւ զաւակը հօրմէն կը բաժնեն, արիւն եւ մահ կը սփռեն այն բոյներուն մէջ, ուր կեանքը եւ ուրախութիւնը կը տիրէր սանձարձակ։

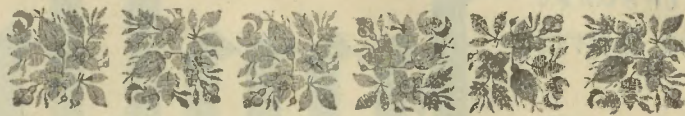
Ան սոսկալի բան է ստոնց վրայ մտածելը եւ ամենասոսկալի՝ զանոնք յիշելը։

20 երորդ Դարու քստմանեցուցիչ աղետներուն առաջինը հանդիսացող, այս դէպքը մեզ չ'յիշեցնէ՞ր արդեօք թէ՛ Նախախնամութիւնը, այդ անիմանալի, անհասկնալի զօրութիւնը, ինք՝ ալ իր հաշիւները ունի այսպիսի կարգադրութիւններ ընելով եւ թէ՛ թերեւս Ատանան այսպիսի աղետներէ վերջ աւելի չէն, աւելի ուրախ օրեր պիտի տեսնէ . . . :

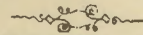
Մենք իբրոյր սրտէ կը մաղթենք զայն եւ միւս կողմէ կըսենք թէ՛ յուսալէ զատ սրբիչ բան մը չ'ունինք։

Եւ մար մաղթանքը յոյսէ զատ ուրիշ բան մը չէ, քա՛նի որ այրած սրտի չոր մխիթարանք մ'է չոկ։

Յ. . .

“ ԼԼԿՈՒԱԾՆԵՐԸ ”

Առանց սարսուռի եւ զգածուելու չէ որ մարդ կ'անդրադառնայ Կիլիկիան մեծ եղեռնին շուրջ։ Պատմական անմոռանալի Սեւ Օրին — Մարտ 31 — ի վերայէն գրեթէ տարի մըն է որ կ'անցնի։ Եւ քանի մը տխուր վերջուշումներէ վերջ, ալ ամբողջ «երջանիկ աշխարհ» ը սկսած էր մոռացութեան թանձր փոշին մաղել պատմութեան այդ մէկ նոր արիւնատու Էջին վրայ։

Ահա նոր հարուած մըն է որ կի՛ջնէ վերքին վերայ։ Նոր ցաւալի եւ սարսուռազդեցիկ, բայց միեւնոյն ժամանակ նշմարիտ յայտնութիւն մըն է որ կուգայ մեզ հիմնովին ցնցելու, անէծքի կտոր մըն ալ փրցնելու բռնապետին եւ անոր հաւատարիմ արքանեակներուն հասցէին։

Անէրթելի իրողութիւն մը ահա այսօր ցյուած է մեր առջեւ։ Անթիւ բռնաբարութեամբ մայրեր կան այսօր Ատանա, անհամար չլիուած կիներ եւ աղջիկներ որոնք շատ մօտաւոր ապագայի մը մէջ պիտի կրեն ցաւառանջ երկունք բռնութեան զաւակներուն։

Գիտնալ եւ միեւնոյն ստեն նսկատազրակամօրէն հարկադրուիլ իր արգանդին մէջ իսկ ապրեցնել դահիճի մը զաւակը՝ սաղմնաորութեամբ սոսկումի, սրածումի եւ չարդի մը արիւնոտ վայրկեաններուն . . . :

Ո՛հ, ամենասոսկալի եւ մահացնող մտածումը այդ հեգ, մարտիրոս մայրերուն։

Ի՞նչ են ստոնք։ Մարդկութեան մէջ ի՞նչպիսի դասակարգ մը պիտի կազմեն բարբարոսութեան այդ ապաշայ պտուղները, բռնութեան այդ ծաղիկները։ Ի՞նչ պիտի ըլլան, հայ թէ թուրք, քրիստոնէայ թէ մահմէտական, բարբարոս թէ քաղաքակիրթ եւ կամ թէ այս ամենքին մէկ տարօրինակ խառնուրդը։

Արդէն այս ամենքին վրայ խորհրդածելու, ժամանակ իսկ չունինք, վայրկեանը վնասկան է եւ ճշմարտութիւնները կարծուածէն շատ աւելի մօտալուս։

Դահիճի մը ստորին տակ մայրացած այդ անմեղ եւ պետաւոր հայուհիները, արդեօք իրենք պիտի քա-

չութիւն ունենա՞ն թիւեցեալներ. խնամեցու բռնա-
կետութեան եւ բարբարոսութեան այդ նորօրինակ
նական զաւակ» ներք: Ոչոք պիտի ունենա՞ն կը-
ռ. ճակատուն վրայ անիծապարտ վայրենու-
րւններու այդ կարմիր կնիքք . . . :

Եւ յետոյ մու՛թ, մութ ապագան: Ի՞նչ պիտի լը-
շայ վիճակը՝ այդ այրիացած մայրերուն, սխաւորի
սեւ չափին տակէն անիծող արշունքոտ նայու-
ածքը, կուրծքէն կախուող նորածին երեքի մը վրա,
գամող այդ դժբաղդուններուն:

Ո՞վ պիտի խորհի ստանց վրայ, երբ արդէն ինչ
մը կայ անցեալի անէջ անդունդը գլորելոյ Աստանն՝
իր բոցոր ցաւերովը եւ պէտքերովը, աշխատանք մը
կայ ծածկելու այդ վերքն աչ, որ սակայն աչ աչ ա-
ւելի կը կոտորայ, կը թարախուի:

Ա՛հ, ո՞ւր է այժմ Աստուածային բարեբար ձեռքը՝
որ նախախնամօրէն պիտի երկարի վերջապէս, բա-
շատանք դնելու համար վերքին վրայ:

Պիտի սպասե՞նք տակաւին: Բայց միւս կողմէն
մօտ օրէն աշխարհ զայիք բազմաթիւ պզտիկ բռնա-
նապետները, անմիջական անօրէնութիւն մը կու-
զեն, կը պահանջեն իրենց ապագայի դիրքը որոշե-
լու համար մարդկութեան աստիճանացոյցին վրայ:

Մեր յաջորդ սերունդը պիտի գիտնա՞յ արդեօք
շահագործել այդ «արեւելիքի զաւակ» ներուն պա-
տուաստուած հայու ամէնը եւ աշխու արիւնը, թէ
ոչ. բռնապետի, վայրենիի գերազօր սեւ արիւնը պի-
տի գայ իր մէջ՝ հաշտեցնել սարբաշուծել զայն:

Ապագան միայն պիտի կրնայ պատասխանել այս
անդու՛թ՝ սակայն միեւնոյն ատեն բնական էարդու
միւն:

ՆԱԲԸՅԲ

ԷԶ ՄԸ ՕՐԱԳՐԷՍ

—

Տ. ՍԻՒՐՄԷՆԱՆԻՆ

ՍՐՏԻՆ. ՅԱՒԷ

Տե՛ս Վահէ, հորիցօնը, ի՞նչ անոյց կարմրեր է ե-
րեկոյեան քմայքն է ան, ո՞ր արուեստագետի վրձին-
կարող է նկարել զայն. վերջապէսն սա ոսկեգոյն
շառաւյները ամպերու, կոյտերուն վրայէն ի՞նչ հի-
ւանայի ուղղուած են հանդարտիկ ծովուն վեպէ
ստումներուն:

Կը չտե՞ս, ոչխարներու վզի զանգակներուն ձայնն
է. դիտե՛ս սա շեռան ստորտուր ի՞նչ գեղեցիկ կանանչ-

ութիւն, գառնուկներու մանիւն՝ը, հովուուհիին հօ-
հօ ներք, ճաշուկներուն ստատտու մ՛ը աչ վարախ
կը դառնան անոնք. — Օ՛յս ի՛նչ անոյց կը փչէ սա
իրիկուան քաւցը սիւքը, չնչէ՛ Վահէ՛ս . . . :

— Ե՛ր, աղուորս քու մանրիկ ունչունքներէդ բու-
րող սիւքը աւելի կը զովացնէ սիրտս քա՛ն երե-
կոյան գեղիւնը:

— Տե՛ս Վահէ՛, ո՞ր բանաստեղծի գրիչը կարող է
նկարագրել բնութեան սա շգեղութիւնը. վտակը կը
սահի խոտերուն մէջէն ոտերնու տակէն գլտորելով
ու փշրելով խիւները. թռչունները իրենց բոյնը կը
դառնան, սա արաշխները՝ կը տեսնա՞ս Վահէ՛ս ինչ-
պէ՛ս կտուցնին իրար կը զարնեն:

— Բան մը չեմ տեսնար անուշա միայն կզգամ թէ
դու քովս ես եւ բուշուկս փափուկ թեւիդ տակ կը
սաքնայ. . . :

— Երթա՛նք գիշերը կը հասնի կոր. կը մսինք.

Անտառին վայրի չէյակներուն բուրումներուն
մէջէն չոփի մէջիկ կը քայեն, երեկոյեան հանդարտ
ու շուռ այդ բուսին կը շուրի ճաղացքին միօրինակ
ու աղօտ ձիւտութիւնը, ու՛ր շառաւջանան դէպի գիւղ:
Հայկանոյցին պարտեցին դուռը կը հասնին ու բա-
ժանման համբոյրները տալով կը հեռանան իրար-
մէ. . . : Հայնանոյց գիշերը անքուն հսկել ձեռն ի
ծնոտ պատուհանին առջեւ չուսնին փայլուն ճա-
ռագայթները ողողած էին սենեակը: Անհանգիստ էր,
սիրտը ուժգին կը բաբախէր: «Վաղը նորէն պիտի
գա՛յ, խօտաւաճաւ, կը խորհէր, տան մէջ ամէնքն աչ
քնացած, էին բայց նա հիւանդ կզգար գինքը, ու կը
հեռա՛ր . . . :

..

Երեք օրէ, Վահէ՛ Հայկանոյցին դուռն առջեւէն
կանցէր, տարօրինակ շուռութիւն մը տան մէջ, ոչ
մէկ չչու՛կ, բայց ինչո՞ւ. կըսէր իւրովի, արդեօք
Հայկանոյցս ուրիշ տեղ մ՞ը մեկնած է, սիրտը կը
սեղմուէր, բայց չէր համարձակէր դուռն մօտենալ,
երբ յանկարծ տեսաւ տան սպասուհին.

— Կաղաչեմ, ըսաւ. Օրիորդը կրնա՞մ տեսնել. . .

— Հայկանո՞ւյցը

— Այո՛

— Նա հիւանդ է, ճաղիկ համած է ու բժիշկները
արգիշած են անոր մօտենալ. . .

Ամէն մէկ բառ երկաթի հարուածներու պէս կիջ-
նէին գլխուն, կրակէ նետերու պէս կը խոցէին իւր սիր-
տը, ներս խոցացաւ յանկարծ ու չիտակ Հայկանոյցին
սենեակը մօտու:

ՄԵՍ ՍԻՔԻՆԿԸ

Խեղճը հազիւ՝ գլուխը կարեւոր
վերցնելով բարձին վրայէն, տխուր ու
մեղմ շեշտով մը Վահէ՛ս միմեջէն Հայ-
կանո՛յցս գոչեց իւր կարգին ու անկո-
ղնին վրայ խոյացաւ, իր կշորիկ ու
սպիտակ դեմքը կորսնչուցեր էր բո-
լորովին իւր աներեւակայելի գեղեց-
կութիւնն, այտերը վերքերու մէջ՝ աչ-
քերը աւելի խորը ինկած, թերեք նի-
հար ու աշնան սերունդն էր. պէս դե-
ռին, հիւսած էր բոլորովին:

Այ չկրցաւ դիմանալ աչքերը չե-
զուն ու համբոյր մը դրօշմելով ամոր
ջրթունքներուն վրայ հեռացաւ ա-
կամայ:

Այդ գիշերը խիթ մը ունեցաւ, ան-
կարելի էր անկողին մտնել մի քանի
օրէն հետցնեալ գգաց թէ մարմինը կը
վերքոտեր ու ամոր դեմքին վրայ սեռած նշանները
իրեններուն վրայ ալ կը նշմարէր. . . :

Ապրիլ 1 ի շեռաղիմականաց մէն միթիւնից որու մասնակցեցան
Սօֆիաներ եւ Իւնմաներ

ԵՐԳԻԾԱԿԱՆ

—
ՕՐԱԳԻՐ
—

Անընտր օր մը, Հայկանոյց հիւանդութենէն դեռ
նոր սթափած պատուհանին առջեւ նստած էր. մե-
ռելի մը տխուր մաներգները կը չսէր, սեռագգեստ
ամբոխ մը կը յառաջանար, ո՞ր երջանիկն է արդեօք
որ հանգչի կերթայ, ըսաւ ու երբ դադար մտնեցաւ
իրեն, սոսկալի նիւ մը, սուր ու տղբալի որ սրտեր
կը սրտուէր Վահէ՛ս, պօռաց ու մարեցաւ ինկաւ. . . :

Երկու շաբաթ վերջ գենքի մը բոմբիւնը կը չը-
սէի Հայկանոյցէնց փողոցէն. սեւ յուրը ամէն կողմ
որձաքանգեց, Հայկանոյց ուղեղէն զարնու՛ած, ու սա
նամակը գտան իւր գրպանէն.

« Զիս թաղեցէք հոն՝ ուր կը հանգի իմ երջանիկ
Վահէ՛ս Ու սեւ խաչ մը իբրեւ դամբան մեր երկու-
[քին կը բաւէ. . . :

ԱՐՄԵՆԱԿ ԳԱՐՍԵՆԻՆ

Այփիարի ցաւագար նաւը, հոս հոն ստատուղակաւ
Թափառելէ վերջ՝ դարձեալ կուշայ Նինիի խաղաղ
հանդարտ նաւահանգստին մէջ գտնել իր ապաստա-
նը:

Խեղճ Այփիար արդեօք ո՞րքան կը ցաւի Նինիի.
նաւահանգստէն մինչեւ հիմա բաժնուած մնալու
համար եւ հիմա կուշայ անստակ որդիին պէս գը-
թութիւն հայցել Նինիէն:

« Երբ ինձ, ո՛վ Նինի. . . :

Հէ, Պարոն Այփիար, ասա՞նկ պիտի պոռայիր Նի-
նիին առջեւ, աջապէս պիտի չայլը ամոր ճնի-
ռըներուն տակ. . . :

Երանի քեզ. . . Սակայն պիտի ուզէի իմանալ թէ
Նինին կամ Նինիք ի՞նչ ընդունելութիւն պիտի ընէ
քեզ, Գթաւիրս ի՞նչ մը պէ՞ս պիտի վարուէր հեռու

Ազատարար զորքերուն «Թաչ գրչա»ի վրայ յարձակումը

թէ՛ թէքմէյով դուրս պիտի մտնա՜ր . . : Այդ է կարեւորը:

Սա հեռագրական գործակալութիւնները սքանչելի են շնորհիւ: Հինգշաբթի օրուան «Դաշինք»-ի հեռագիրներու բաժնին մէջ կը կարդամ թէ Միւրիս պէյ Երեսի. ժողովին մէջ, Մակեդոնական Դաշնակցութեան մասին հարցապնդում ուղղեր է կառավարութեան:

Ահա չորսմը որ Երեքշաբթի օրուան «Ազատամարտ»-ին մէջ տպուած էր եւ ես ալ Զորեքշաբթի իրիկուն կարդացած էի: Ըսել է այդ պայաժ չորսը առնու հեռագիրը կամ մէկ քանի օր թուիսի նստած էր հեռագրատան մէջ եւ կամ թէ՛ Հիւսիսային բեւեռի ջրհանը չնեղէ վերջ միայն կրցած էր ինքզինք իգմիրի հեռագրատունը նետել:

Միւս կողմէ սակայն արամիսներ կըսեն թէ թերեւս «Դաշինք»-ի խմբագրատան մէջ թուիսի նստած էր հեռագիրը:

Այդ մասին կը հաւատտեմ բոլորնիդ ալ թէ «Դաշինք» օրաթերթը, որ թեւս պայաժ չորսեր տալու քաջութիւնը ունի, սակայն չորս ունենալէ վերջ, զանաք պահեստի դնելու սովորութիւնը չ'ունի . . :

Ահ'ա այս այսքան . . :

Հասկցողին համար շատ բան . . :

Լ.Ի.Լ.

ՎԵՐՋԱԼՈՅՍԻ ՏՐՏՈՒՄ ԼՈՒՐԵՐ

Հորիզոնին վրայ հրդեհ մը կ'արիւնի
Հոգեվարքն է մայրամուտի յոյներուն,
Տակաւ, տակաւ, վերջալոյսն ալ կ'անհետի
Երաշներու կաթ-հեշտանքն մէջ ծլփուն:

Դուրսը, յոգնած նոճիները գլխահակ
Դատարար մեծ տառապանքնին կը պատմեն,
Տատանումի ծփանքով մը անդաշնակ
Հոգեախուր անցորդներուն տրամօրէն:

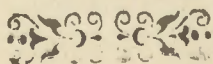
Տխրութիւն մը կը թանձրանայ իրիկունս
Մթնշաղի ստուերներու հետ նիհար,
Հորիզոնին հուսկ բոցին մէջ կը հեւան.
Լուսաբաղիկ գոյգ մ'ոգիներ դաշկահար:

Մշուշներու թարմ բուրումէն գինովցած,
Երկինքներու տենջն ունի խմ հոգիս,
Կ'ընկերանայ վերջալոյսին ամօթխած
Հոս միայնակ յուշերովս կը թողու գիս:

Հորիզոնին վրայ հրդեհ մը կ'արիւնի
Ու ես կույսմ բաժանումը դառնագին,
Հպարտ հոգւոյս որ դէպ վեր կը սաւառնի
Տնջն զգալով Աստուածային համբոյրին:

Իգմիր

ՎԱՐՍՏԵՆՈՒՆ

«ԻԶՄԻՐԼԻ» ԹԵՐԹՅՈՒՆ (6)

ԿԱՐՄԻՐ ՍՊԱՍԱԽՈՐՆԵՐԸ

Է Զ Մ Ը

ՌՈՒՍ ՅԵՂԱՓՈԽԱԿԱՆ ԿԵԱՆՔԷ

Հեղինակ. Բ Ի Է Ռ Զ Ա Գ Օ Ն

Թարգ. Մ. Թ.

Գ.

ՉԻՐԲԱԿԵԼՈՒՄ

Այնքանատրա իր հորեմական առնէն փախչելէ ետք, պահուեցաւ Սմշէնաքի մէջ, Տիմիթրիի մեղսակիցներուն քով: Այս վերջինները գիտնայով օրիորդին նախկին կացութիւնը, բացառիկ պատիւներով կը վարուէին հետը:

Այնքանատրա ամէն նորցնծաներու եռանդով մը ցուցուց որ իր գործաւորութիւն կերպարանափոխումը իրեն դժուար չէր եկած: Ասկէ զատ ամէն մարդ գիտէ թէ ինչ հրաշքներ կը գործէ այսպիսիներու մէջ հաւատքը: Քանի քանի երիտասարդութիւններ, թողնով պատանները կը հազնին կրօնաւորութիւնի ասուիէ կոչու չըջագեատը եւ ամենադժուար գործերու մէջ մտնելով կը տոկան ամենախարժը տանջանքներու:

Այնքանատրա հաւատք ուներ, եւ հոն՝ ուր Տիմիթրի չոկ գործ մը կը տեսնէր, ինք կը հեռաստեւեր ամբողջ Ռուս ժողովուրդին վերականգնումը եւ ջնջումը Թշուառութիւններու:

Քանի մը օր վերջը ելաւ իր դարանատեղիէն եւ մտաւ գործարանի մը մէջ մեքենական գործի մը սկսելու: Բայց չուտով սորվեցաւ. թէ այս կեանքը աւելի դժուար էր փափկօրէն մեծցած աղջկան մը համար: Կոշտութիւնը, թանձրամտութիւնը, գիտնելութիւնը, աղտոտութիւնը որոնք միշտ անբաժան են աղքատութենէն եւ ազիտութենէն. իր վրայ մեծապէս կ'ազդէին իրենց առօրեայ շփումներով:

Ու սկսաւ մտածել թէ ինչպէս չարդերուն, կողոպուտներուն եւ հրդեհներուն վաղայաջորդ օրը նոր ընկերականութիւն մը կարելի պիտի ըլլար կանգնել այսպիսի տարրերով:

Ուր էր ուրեմն Տիմիթրիի ըսած ուշիմ եւ գործէն մասսան, ուրացումի ոգին, հաւատարմութեան եւ արդարութեան սէրը: Իր շուրջ չմտարական սնապաշտութիւններէ, տեղեւանքներէ, կեղծաւորութիւն-

ներէ, մասնաշրջաններէ եւ մանաւանդ ռիսակաշտութիւններէ, զատ ուրիշ բան չէր տեսնէր:

Ու սկսաւ խեղճը կատարել եւ վախճալ:

Միաւրեւ հազիւ ամիս մըն էր որ կ'ապրէին եւ ուստիկանութիւնը սկսաւ ձերբակալուիլ ներսէն:

Զիւրիսէն եկած հեռագիրը ապստամբութեան նշանք տուցաւ սեղ, կը պատուիրէր փախչել եւ պահուիլ:

Փախչի՞լ. . . : Երկու սիրահարները այլեւս արտասահման անցնելու չափ հարուստ չէին:

Ուստի որոշեցին սպասել իրենց ճակատաբերին: Իրենց ընկերներէն շատերը արդէն ձերբակալուած էին: Թերթերը ցնցող յայտնութիւններով չեցուն էին: Կազմակերպութեան բոլոր զաւանիթները ծախուած էին ուստիկանութեան:

Այլ եւս դուրս չէին կրնար ելլել:

Բայց երկուքն Տիմիթրի Օսթրով էն սրտուղ չէր: Իրիկուն մը երբ չցուկ մը շտապեցաւ տան մօտիկը, Այնքանատրա ըսաւ. արհամարհարով.

— Կը վախճա՞ս, Տիմիթրի:

— Բնական է, պատասխանեց ցաւալի ժպիտով մը:

— Որմէ կը երկնչիս:

— Ուստիկանութենէ անշուշտ:

— Եթէ եկողը ան ըլլար. ի՞նչ պիտի ընէիր:

— Այն՝ ինչ որ կ'ընէն ուրիշները:

— Թող պիտի սույիր որ գրել տանի՞ն:

— Բնականաբար:

— Եւ համամիտ չեմ, շարունակեց երիտասարդանին:

Ու յետոյ, իրեն զարմանքով նայող սիրահարին մօտենալով:

— Ռեվոլյուցիոն ինձի տուր, Տիմիթրի:

— Ի՞նչ ընել կուզես:

— Տու՛ր, եւ եթէ պէտք ըլլայ, այն աստեմ կը ցուցնեմ:

— Խեղճութիւն չուզեր. . . : Ի՞նչ պիտի չափուէր զանկերը չախչախես այս պարոններէն մէկ երկուքին, մեր վրայ յանցանք մը աւելի պիտի ծանրանայ:

— Որովհետեւ դուն այդ գէնքով բան մը չպիտի ընես, Տիմիթրի, որովհետեւ քեզի բանով մը օգտակար չի կրնար ըլլալ ինձի տուր:

— Ո՛չ, պատասխանեց Օսթրով հաստատօրէն:

Շարունակելի

ՎԻԼԱՅԷՍ ԶԱՎԱՏԻՍԻ

ԿԱԶԷՅԱԼԱՐՏԱՆ

— Սթանդուլտ քիւրտ Ահմետ
Համաթի իմինտէ պիր զաթ Չաքըճա-
ւըլը ետգուլայապիւմէք իւզրէ պազը
շարթար Սաորազում Փաշայա պիւ-
տիրմիշ վէ թաղիպինէ չըգմազ իչուն
իզին իսթէմիշտիր:

— Էվեւթի կիւն Բուսուլմաթ
Նազըրը Նըզամէստին Պէյէ էսքի
կէօմրիւք զօլճուլարընտան Տրապի-
զունը Սըլիհ տայաթ Խթմըշ Սալհի
Քազարանարազ ստիլիէնէ թէսլիմ օ-
յնմըշտըր:

— Իզմիր քէօրֆէղինտէ իշէմէք-
տէ օլան Վարօրլարըն իշէտիւմէսինի
Մուամմէք Պէյնամնտա պիրզաթ տէր-
իւհտէ իթմէք իսթէմիշ իսէտէ պու-
խմթիյազը թալէպ տիկէք միւսթէտի-
յէր օլաուզը ճիհէթլէ պիր Օսմանը
շիրքէթ թէլէթի իտիլէրէք հանկըսը-
նըն շէրաթի իսթի իոէ օնա թէքք
խաթմէսի խուսուսընըն իշարը Նա-
ֆաա Նազարէթինտէն տախիլիէն Նա-
զարէթինէ իզպար զընմըշտըր:

« Իզտում »

— « Սէրպէսթ Իզմիր » զազէթաւը
սահիպը իմթիյազը վէ միւսիրը Հիւ-
սէին Հիւմի Էֆէնտի տիվան հազպատ
պէրաւթ զազանմըշտըր:

— Չաքըճաւընըն հեր հալտէ թու-
թուլմասը իչուն Տախիլիէն Նազըրը-
նըն վալիմիզ Պէյ Էֆէնտի հազիպէթ-
էրինէ թէքրաթ էմիր վէրաթիյինի
« Իզտում » հազիյօր:

— Հէր չէշխատէն (միտալիմվէ զայրը
միւսլիմ) օթուզ զատար Մէպուս թօր-
լոնարազ եէնի պիր Փըրզա եարմը-
շար տըր: պու Փըրզա իւք թօիւանը-
շնոտ տիկեր պազը, տզանընտա կիր-
մէսիլէ գուվէթլէնէճէք օլան պու Փըր-
զա (միւսթէտիլ) օրթա եօլտա կիտէ-
ճէք վէ տրաաաքի Փարզլայը գալտը-
մազլա պերապեր օսմանը մէսլէքէթ-
լերինտէքի տնտըրլար արտանտա
տօսթլըք վէ գարաաշըղը գուվէթլէն-
տիլէճէք տիր:

Պու եէնի Փըրզ մեմլէքէթին իլէր-
լէմէսինէ չալըճիազ իւզրէ հէր անա-
սըն իշիրէ պաղլամասընա զայրէթ
իտէճէք տիր:

— Պիր թազըմիսիլիլիզ սեբմէ օա-
հիլիերի քիւշիւք Ասիա իլէ Արապիս-
թանտան կէշմէք իւզրէ պիր պէօյիւք
տէմիր եօլու եարմազ իչիւն իմթիյազ
իսթէմիշտիր տիր: Պու տէմիր եօլու
Սամսոտան պաշլայարազ Պասրայա
կիտէճէք տիր: Պիւնըն իչիւն վէրիլէն
արգուհալ ալընմըզ վէ խարիթալարը
իլէ շարթարը վիւքիւս մէճլիսինճէ
կէօգտէն կէշիրիլմէկէ պաշլանմշտըր:

— Մէպուսլարտան Միւֆիտ պէյ
Պուլզար Նազըրը « Բայրիգոթ » Պուլ-
զար միլէթ մէճլիսինճէ Թուրքիյայա
գարըն սէօյլէտիյի սէօյլէրինն տէմիւք
օլաուզընը սօրմուշ տըր: Պու իչին սօ-

րուլուպ անլաշլմասը միլէթ մէճլի-
սինճէ զապուլ իտիլմիշ վէ եարըն գո-
նուշրմաթը միւնաաթիզ կէօրիւշիլմիշ-
տիր:

— Իրան հուսուտընտան թօիւրա-
ղըմըզ կէշմէք իսթէյէն Համօնա էշ-
գիյասը առքերիմիլին հիմմէթիլէ
բիւսկիւտիլմիշ տիր: Էշքիստան պիր
չօղը սաման տիլէմիշտիր տիր:

— « Թահիտրոմոս » կազէթաւընըն
ալտըղը խապէրէ կէօրէ Պապը ալինին
սօն Նոթաթընա գարշու Էվրոքանն վէ-
րէճէյի ճէվապ պու հաֆզա պաշգա
րէնկէ կիրմիշ տիր: տէօրթ Տէօվլէթին
իքիսի Օսմանը իսթէքէերինին պիր
տէրէճէյէ գատար գապուլ իտիլմէսի-
իսթէյօրլար:

Պու կապէթա Էվրօթալըլար կիրիտ-
լիլերին պաղլանմասընտան չէքինէ-
փօսթա եօլարը իւզէրինտէքի (կիրիտ)
քէլիմէսինի գալտըմայաճաղարընը
վէ Փաքաթ կիրիտ Մուհաքէմէ իշիւ-
րինի Աթինայա կէօնտէրթմէմէք իչիւն
Թանիատա պիր մուհաքեմէ աշաճազ-
պիլտիլմէքտէ տիր:

— Եէնի կապէթա Տէօվլէթլէրին
կիրիտ իշիլերինէ տա'իր օլան ճէվա-
պն կէլէճէք հաֆթա իչինտէ վերիլէ-
ճէկինի պիլտիրիյօր: Թանին կապէթա-
սը պու ճէվապն Թուրքիա մէնֆաթ-
շարընա ույղուն օլաճաղընը եազըյօր:

— Փատիշահմզն կէլէճէք իւլ պա-
հարտա Արնաւլուտըղա կեզմէկէ չը-
գաճազը գարաւլաշտըրըմըշ տըր:

Պիւթիւն հիւքիւմէթ տա'իրէլէրին-
սէօյլէնմէքտէ տիր:

— Օսմանյան Եղեռնի հետևանքներն առաջագահ պահելով վաղաքար իշխան հիւքիւմէթի ճէպիւսի սորուշընա Եղեռնի հիւքիւմէթի ճէպիւսի վերաբերման:

— Եղեռնի տեղի աստիճանի պիւր մըգատար տահա գիւհատէլէշտիւրի մեմարիէ հիւքիւմէթ գարար վերաբերման:

— Տէվլիթի հոլընտա վէ տիւզ-կիւն օլմահան պորճարը իշխան իւշ հիւզ երկիրմի ալթը սենեակի պիւտէ-սինէ պիւր շէյ օլմահանը օլմահան պիւր շոգ շիքիւսի թիւրի մուհի օլմահանտար:

— Սատարգոմ Բաշա միւլէթ մեհ-լիսինէ կիտերէք լինն մէսէլէսի հագ-գընտա հիւքիւմէթի թուրքըն հոլ հագգընտա իթթիհատ վէ թէրագըն ֆըրգոսընա մալիւմաթ վերաբերման:

— Սթանպոլ իւշ վիլայէթի երեսի թենսիկաթտա հագգընդար հափը-տըղը իտտիասիլէ շիւտիյէ գատար միւլէթ մեհլիսինէ պիւշ պին արդու-նալ վերաբերման:

— Ստանտա սէլտէն 278 էվ եը-բըլմը վէ 150 էվտէ պէլէտիյէ թա-րաֆընտան եըբալըլմը տըր իքի հահալլէ հալա սու ալթընտա պու-լունըիօր գարարըն մըգատար հէնուզ պէլի տէյիլ տիւր վիւքէլա մէճլիսի պուրատա ֆէլաքէթէ ուղրահանլարա հարտըմ իշխան ալիշիւնմէքտէ տիւր:

— Իքինճի օրտուտան Սթանպոլա լէլէն իքի թապուր ասքէր թօրաք շէյկիւտէ ֆէս կէյմիշլէր իտի Սթան-պոլ զագէթալարընտան պիւր պու իշխանի պիւթիւն ասքէր վերաբե-նէքինի հագգընտ:

— Բուսիատա քօլէրա օլտուղը իհէթլէ շու սըրալարտա օրալար-տան մուհահիւր կիւմէմէսի իտիւրճի հագգընթիւնէ պիւտիւրիւմիւտիւր:

— Տօնահամըղըն գուվէթլէշտիւր-լմէթի իշխան կամպէլ փաշանըն լայի-
ՊԱՐԱՆ ՕՍՄԱՆԻԷ — Յ. ՇԷՔԷՆԱՆ

հասը վիւքէլա մէճլիսինտէ օլուն-մըլշտըր:

— Պուլկար հէօքիւմէթի էօտիւնն փարա ալմաղա պալքըմը իսէտէ փա-րա վերէն օլմամըշտըր:

— Սելանիկ, Իսքուս, միթրոպիշա, Սիւրոզ, մանտաթըր վէ հանսատաքի ասքէրլէր թարաֆընտան ետըրա-նաք մանէվրալար պաշլանահաղըն-տան Ծօնտէր Կօլց Փաշա հագգընթիւ-տէթիւմիւտիւր:

լէրիլէ Միւրալայ լէրթիւ պէյ սթան-պօլտան հոլա չըբըշլար տըր:

— Պուրատա չայլար թաշարաք էսէ պէյ քէյիլի պատմըշտըր: Ինտան-նա թէլէֆաթ օլուպ օլմատըղը հէնուզ անլաշըմամը իոէտէ մահալաթ պիւս պիւթիւն զայ օլմաշ տըր:

— Պուրատաքի քօլահըլըք մէք-թէպինտէ պու սէնէ 83 քիշիյէ շէհա-տէթիւմիւտիւր:

Ի ԶՄԻՐ ԺԱՆՏԱՐՄԱ ՏԷՓԻ ՈՒՄՈՒՄԻ ՄԻՒՏԻՐԻՅԷԹԻՆՏԷՆ

1

Իզմիր Ժանտարմա տէպօյ ումուհիսիննէ ալթիսէ ճինա վէ մըգատար կէօ-թէրիլէն էշհա վէ էտէվաթըն Իզմիր տալիլինտէ թէտարիք վէ միւպայտա իգ-թիկա իթտիկինտէն իթայա թալէպ օլմանլարըն շէրալիթը միւնտգատայը ան-լամագ վէ մէվնուտ նիմուշէլէրինի կէօրմէք իւզրէ իւզու թէլլինը Սանիի թումինին օն ալթըննը Բաղար էրթէսի կիւնի ալաֆրանկա սատթ իքի տէ Պէյ-լէր սօքաղընտա վագը միւքիւր տէպօ տալիլիննէ միւրամաթ էլէմէլէրի վէ ֆէրոտսը Սալը կիւնի քէզալիք ալաֆրանկա սատթ իքի տէ իհալէի գա-թիյէ ինրա օլունահաղընտա միւսապըգայա իշթիւրագ իթմիւզպու շանլարըն իւ-զերլէրի մէքիւր տէպօ միւտիւրիյէթիւնէ հագգըլմը գատարը գարֆլար տէրու-նինտէ պէյան թէքիլիֆաթ իթմէլէրի լուգուլմ իլան օլունուր:

ՃԻՆՍ ԷՇԵԱ	ՉԻՖԹ	ԱՏԷՏ	ՄԷԹՐՕ
Գաթթ վէ գըլըք էլալիսէ սաթարը			7,500
Կէօմէլէքիք պէլ			13,500
Էշհա չանթաթ		2,700	
Էթմէք թօրպատը		2,200	
Գալըք		2,200	
Ասքէրի ալիյմէսի		60,000	
Բամուք չօրպ	5,400		
Չարըք	2,326		

2

Իզմիր Ժանտարմա տէպօյ ումուհիսիննէ լուգուլմ հասը օլման 5400 ասէտ տօն վէ օլ մըգատար կէօմէլին (հալլըղ պէգիտէպօնա վերիլմէք մալգէմէի Սա-իրէսի միւթահիտի թարաֆընտան թէտարիք օլունահա շարթը իլէ) իմալիյէ-էսի մէճիտ 19 զըշ. հիսապիլի պէհէրի գըրք փարա եա թալիկի էօնտէսինտէ պուլունտըղտան թէնզիլ ֆիլպաթ արգուտտա պուլունտըն իմուշէլէ-րինի կէօրմէք վէ շէրայիթը սալիլիյի անլամագ իւզրէ նիհայէթ շէհըր հա-լըն օն ալթըննը Բաղար էրթէսի կիւնի ալալմանտ գատար մէքիւր տէպօ իտարեմիննէ միւրամաթ էլիւմիլէրի իլան օլունուր:

Տէպօի ումուհի միւտիւր վէքիլի

ԵԻԻՉ ՊԱՇԸ ԲԱՖԷԹ

որոնցմէ 71 հատը ձայնագրուած են յատկապէս խմբերգի, դաշնակի եւ մեներգի համար, կը պարունակէ նաեւ անցեալ եւ ժամանակակից նշանաւոր դէմքերու պատկերները իրենց կենսագրականով: Թուրքիոյ համար գինը գեղջութեամբ եւ նշանակուած է 40 դրուշ:

2. Հաշի բէգ.- վէպ հայ յեղափոխական կեանքէ գրեց Վրդանէս Փափագեան. Գին 6 դրուշ:

3. Կարմիր լուրեր բարեկամէս.- բանաստեղծական հոյակապ, նկարագրութիւն Ատանայի եղեռնական կոտորածին. գրեց Սիւսանթոս. Գին 3 1/2 դրուշ:

Անսպարեցէք քանի չեն սպառած:

Առնցմէ ցատ գրատանս մէջ միշտ պատրաստ կը գտնուին Թրքահայ եւ Կովկասահայ կարեւոր բոլոր հեղինակներու գործեր

Կը ծախուի նաեւ «Դրոշակ», «Ուսանող», «Ազատամարտ» եւ «Իզմիրլի» թերթերը

« ԻԶՄԻՐԼԻ » Ե ԿԸ ԾԱՆՈՒԻ

Ս. Թոքանեանի գրատունը առաջնորդարանի դիմաց: Բէջքիմաչնըշար պաշի, ֆեսահ Անուշ Օհանեանի քով:

Դարաթաշ Լուծիկի արճարանը:

Ա. ՆԱԼՊԱՆՏԵԱՆ ԵՒ ԸՆԿ.

Քարափ, Մարք օթէլի անցքին մէջ
ԻԶՄԻՐ

Ամեն տեղի համար տոմսակներ, մասնաւորաբ աշ. Ամերիկայի համար խիստ ածան գիներով կը տրուին:

Ապահով եւ արագ փոխադրելու պայմանաւ Պոլսոյ եւ Եգիպտոսի համար ծրարներ եւ աւանդներ կը նդունուին:

Ցանձմարարութիւն ամեն տեսակ ապրանք:

Համբոյրներու համար մաքուր եւ հազտաւետ նաւակներ վստահելի եւ կրթեալ նաւաւարներու միջոցաւ:

ՄԵԿԼՈՒՄ ԻԶՄԻՐԷ

Եգիպտոս — 15 օրը անգամ մը Ռումանականով:

Պոլս — ամեն Շաբաթ օրերը խառնականով:

ԻՔԻ ԹԱՐԱՅԸ ՍԷՏԱԼԸ ՕՏԷՕՆ ԲԼԱՔԱԼԱՐԸ

Հագրիկ Օտէոն փրկագալարը ֆիզիկոս փրկագա թէսափուր իթմէյիւիզ, Էրմէնիճէ, Թիւրքմէ, Բուսնա, Մուսէփիճէ պահուստ ֆրանսըզճա, Իթալեանճա փրկագալարն րէք չոգ չէշիտլէրի մաղաղամգտա քիւլլիյէթլէ մէվճուտըր: Դաշնակցական, Հնչակեան, Բամբ Որոտան կիպի կէրէք մուսիքա իլէ վէ կէրէք սէս իլէ Մարշ վէ միլլի Էրմէնիճէ Շարդըլարըմը վար տըր: Մաքէնալարմը պիր Լիրատան օն իքի լիրայա գտտար միւհթէլիֆ պոյտա տըր միւհթէրիմ վաթանաաշլարմտան մէրազլը օլալարն թէշրիֆլէրինի թէմէնի իաէրիմ:

ԻԶՄԻՐՏԷ ՊԱՆԺԸԼԱՐ ԻԶԻՆՏԷ ԷՅՈՒՊ ՍԱՊՐԻ ԹԻՃԱՐԷԹՀԱՆԷՍԻ:

« ԻԶՄԻՐԼԻ » Ի ԿԱՐԵԻՈՐ ԾԱՆՈՒՅՈՒՄՆԵՐԸ

Խմբագրութեանս միակ նպատակն է, միշտ օգտակար ըլլալ հասարակութեան, առ այս հաստատուած ենք ազդարարութիւններու բաժին մը. դիւրամատչելի ամենուն:

5 դրուշով պիտի տպուին 3 տողէ ամեն տեսակ ազդեր:

ՊԱՇՏՈՆ ՈՒԶՈՂՆԵՐ

Հայերէնի, Թրանսերէնի և հաշուականութեան համար երիտառարդ մը պաշտօն կը փնտռէ: Թիւ 1

Թրանսերէնի, Գերմաներէնի և տնտեսականութեան հմուտ ուսուցիչ մը մասնաւոր գտներ տալու պատրաստ է, դիւրամատչելի գնով Թիւ 2

32 տարեկան ուժեղ ու գործունեայ մարդ մը գործ կը փնտռէ, Իզմիրէ դուրս ալ կրնայ մեկնել: Թիւ 3

Սպիտակեղէններ լուացող կին մը և խիստ համեղ կերակուրներ եփող ալրի մը տուններու մէջ աշխատութեան գործ կուզեն: Թիւ 4

Երիտառարդ մը, որ ծանօթ է գրէ-

թէ Անատոլուի բոլոր քաղաքներուն, կ'ուզէ ո'ւ է վաճառականի մը հաշի ոյն աշխատելու: Թիւ 5

Երիտառարդ մը որ մաքուր ալաթներով եւ ալաթիքով կերակուր կ'ուզէ, տան մը մէջ կամ ալլուր գործ կը փնտռէ: Թիւ 6:

ԶԱՆԱԶԱՆ

Որքան ածան գնով կը ծախուին 2-միւտնիոյ մէջ տուն մը, քաղաքիալլի կողմ 47 արտափար հող և մեծ վէգեր խանի մէջ երկու գրասենեակներ: Թիւ 10

Մինէմաթօկրաֆի գործակալութիւն մը արժէթոյթներու վրայ ընկերութիւն մը հիմնել կ'ուզէ: Մասնակցիլ փափաքողք գիմիլ Թիւ 11

Զմիւռնիայ ամբողջ թաղերու մէջ դիւրամատչելի գներով վարձու տուններ և սենեակներ կը գտնուին միւտրամագրութեան տակ: Թիւ 12

Հանքային մետաղներու խիստ հետաքրքիր եմ: Թիւ 14.

Ամեն տեսակ մեքենաներու յանձնարարութիւններ կ'ստանձնեմ: Թիւ 15:

ՊԱՇՏՈՆԵԱՅ ՓՆՏՐՈՂՆԵՐ

Որքան կարեւոր հաստատութենէ մը ամեն կողմէ ներկայացուցիչներ կը փնտռուի: Թիւ 8

Քոմիսիօների մը համար (ըլախի) կ'ուզուի: Թիւ 9

Փախագողք կրնան դիմել խմբալրութեան. կիսերէն միւնչիւ, ծախք 2